

RIKSDAGENS SVAR 344/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om animaliska biprodukter och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om animaliska biprodukter och vissa lagar som har samband med den (RP 235/2014 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 32/2014 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att finansministeriet och jord- och skogsbruksministeriet omedelbart ska genomföra strukturella reformer inom regionförvaltningen och miljöhälsovården som också ska innefatta ett system som genom ett enkelt och tydligt förfarande ersätter kommunerna av statens medel för de kostnader kommunalveterinärerna har för inspektionsarbetet.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om animaliska biprodukter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning

(EG) nr 1774/2002 (*förordning om animaliska biprodukter*) samt av kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (*genomförandeförordning*).

2 §

Förhållande till andra författningar

Bestämmelser om förebyggande av spridning av djursjukdomar finns även i lagen om djursjukdomar (441/2013).

Om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av denna lag ska det som föreskrivs i avfallslagen (646/2011) och miljöskyddslagen (527/2014) iakttas vid transport och bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter som ska bortskaffas i avfallsförbränningsanläggningar eller deponeras på avstjälningsplatser.

Bestämmelser om biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för utfodring av djur finns även i foderlagen (86/2008). Bestämmelser om biprodukter och därav framställda produkter som används som gödselmedel och jordförbättringsmedel finns även i lagen om gödselindustri (539/2006).

Bestämmelser om livsmedelslokaler och den verksamhet rörande biprodukter och därav framställda produkter som där bedrivs finns även i livsmedelslagen (23/2006).

I lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) föreskrivs om de införselvillkor som ska ställas på animaliska biprodukter och därav framställda produkter och om tillsynen över införseln när produkterna importeras från en sådan stat utanför Europeiska unionen som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad inte jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *biprodukter* animaliska biprodukter som avses i artikel 3.1 i förordningen om animaliska biprodukter,

2) *framställda produkter* produkter som avses i artikel 3.2 i förordningen om animaliska biprodukter,

3) *material* biprodukter och därav framställda produkter som hör till en viss biproduktskategori,

4) *driftansvarig* en sådan driftansvarig som avses i artikel 3.11 i förordningen om animaliska biprodukter,

5) *djurhållningsplats* en plats där produktionsdjur, hundar i hundgårdar eller fluglarver som ska användas som fiskagn hålls eller föds upp,

6) *foderblandningscentral* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för försäljning, förmedling eller distribution producerar eller bearbetar foder för pälsdjur och hundar i hundgårdar,

7) *fodercentral på gård* en driftansvarig som med stöd av artikel 18 i förordningen om animaliska biprodukter för utfodring av sådana djur som nämns i 6 punkten producerar eller bearbetar foder som ska användas endast inom samma djurhållningsplats,

8) *uppsamlingscentral* en sådan anläggning som avses i punkt 53 i bilaga I till genomförandeförordningen och som för försäljning, förmedling eller distribution samlar upp eller bearbetar vissa biprodukter som är avsedda att användas som foderråvara eller foder för pälsdjur, hundar i hundgårdar, djurparksdjur eller fluglarver som ska användas som fiskagn,

9) *bearbetningsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 58 i bilaga I till genomförandeförordningen,

10) *anläggning för tillverkning av sällskapsdjursfoder* en sådan anläggning som avses i punkt 57 i bilaga I till genomförandeförordningen,

11) *biogasanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 52 i bilaga I till genomförandeförordningen,

12) *komposteringsanläggning* en sådan anläggning som avses i punkt 54 i bilaga I till genomförandeförordningen,

13) *livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livs-*

medel sådana livsmedel som avses i artikel 10 f i förordningen om animaliska biprodukter,

14) *matavfall* sådant matavfall som avses i punkt 22 i bilaga I till genomförandeförordningen,

15) *kadaver* döda djur,

16) *pälsdjurskadaver* döda pälsdjur som skinet har avlägsnats från,

17) *behörig myndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket eller kommunalveterinären, beroende på vilken myndighet som enligt denna lag är behörig att behandla ärendet,

18) *tillsynsmyndighet som avses i livsmedelslagen* en sådan myndighet som avses i 30—32 § i livsmedelslagen,

19) *livsmedelsföretagare* en sådan företagare som avses i 6 § 11 punkten i livsmedelslagen,

20) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämsställs med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

21) *hundar i hundgårdar* hundar som yrkesmässigt hålls eller föds upp i hundgårdar och som i allmänhet inte hålls i bostadsutrymmen,

22) *nötkreatur* alla raser av tama nötkreatur, bison och vattenbuffel,

23) *hästdjur* hästar, åsnor och zebror samt deras avkomma,

24) *fjäderfä* sådana fågelarter som i regel föds upp eller hålls för produktion av kött, ägg eller andra produkter, för utsättning av fjädervilt i naturen eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovannämnda fåglar,

25) *svin* tamsvinsraser och hägnade vildsvinsraser.

4 §

Klassificering av biprodukter

Bestämmelser om indelningen av biprodukter och därav framställda produkter i kategori 1, 2 eller 3 med hänsyn till den grad av risk som de

medför för människors och djurs hälsa finns i artiklarna 8—10 i förordningen om animaliska biprodukter.

2 kap.

Användning av biprodukter och därav framställda produkter

5 §

Användning av biprodukter och undantag i fråga om användningen

Bestämmelser om användning av biprodukter och därav framställda produkter samt om begränsningar i fråga om användningen ingår i artiklarna 11—14 i förordningen om animaliska biprodukter. Bestämmelser om undantag i fråga om användningen finns i detta kapitel.

6 §

Särskilda utfodringsändamål

Med avvikelse från artiklarna 13 och 14 i förordningen om animaliska biprodukter får de kategori 2- och kategori 3-material som avses i artikel 18.1 i den förordningen, utöver det som bestäms i kapitel II avsnitt 1 i bilaga VI till genomförandeförordningen, användas för utfodring av sådana djur som avses i artikel 18.1 a, c, d, e, f och h på villkor att

1) sådant foder som är avsett att användas för utfodring av pälsdjur och hundar i hundgårdar och som innehåller kategori 2- eller kategori 3-material har producerats vid en registrerad foderblandningscentral eller vid en registrerad fodercentral på gård,

2) sådant kategori 2-material som är avsett att användas för utfodring av vilda djur inte innehåller rests substanser utöver de tillåtna nivåerna så som föreskrivs i avsnitt II kapitel V 1 i) i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om krav på foderråvaror som används vid sådana uppsamlingscentraler som avses i kapitel II avsnitt 1 i bilaga VI till genomförandeförordningen och vid sådana foderblandningscentraler och fodercentraler på gård som avses i 1 mom. 1 punkten, på bearbetning av dessa foderråvaror och på bearbetningsförhållandena. Dessutom får närmare bestämmelser om användning av biprodukter vid utfodring av vilda djur utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7 §

Förbud och begränsningar i fråga om utfodring

Kategori 2-material får inte användas för utfodring av vilda djur vid den tid för vilken och på det område för vilket det i enlighet med jaktlagen (615/1993) har beviljats dispens för att fånga och döda björn.

Pälsdjurskadaver, delar av pälsdjurskadaver och därav framställda produkter får endast användas för utfodring av pälsdjur. Bestämmelser om restriktioner för utfodring inom arten avseende pälsdjur ingår i bilaga II till genomförandeförordningen.

8 §

Utfodring av djurparksdjur med kategori 1-material

Trots bestämmelserna i artikel 12 i förordningen om animaliska biprodukter kan kommunalveterinären bevilja en registrerad djurpark tillstånd att använda kategori 1-material från djur i djurparken för utfodring av djur i djurparken. Bestämmelser om villkoren för tillstånd finns i kapitel II avsnitt 4 i bilaga VI till genomförandeförordningen.

9 §

Överlåtelse av biprodukter för utfodring av sällskapsdjur

Trots bestämmelserna i artikel 14 i förordningen om animaliska biprodukter får en livsmedelsföretagare även överlåta sådana biprodukter i kategori 3 som avses i artikel 10 a, e, f, i, j och m i förordningen om animaliska biprodukter för utfodring av sällskapsdjur från en lokal i detaljhandeln i anslutning till en livsmedelslokal direkt till den slutliga användaren, förutsatt att produkterna inte har kommit i beröring med andra biprodukter.

10 §

Krav för visst fiskfoder och fiskagn

Utöver det som i kapitel III punkt 1 i bilaga X till genomförandeförordningen föreskrivs om kraven för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda att användas som foder till odlad fisk och andra djur av vattenlevande arter, får närmare bestämmelser om användningen av det material som avses i punkt 2 i det kapitlet som foder till odlad fisk eller ryggradslösa vattenlevande djur eller som fiskagn utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 §

Användning av mjölk och därav framställda produkter för utfodring av djur

En anläggning inom mjölksektorn som godkänts med stöd av livsmedelslagen får leverera mjölk, mjölkbaserade produkter och mjölkderivat för utfodring av djur i enlighet med artikel 21.2 i och kapitel II avsnitt 4 del II punkt 3 b i bilaga X till genomförandeförordningen.

En driftansvarig som tar emot sådana produkter som avses i kapitel II avsnitt 4 del II punkt 3 a och b i) i bilaga X till genomförandeförordningen ska, innan produkterna börjar användas för

utfodring, meddela Livsmedelssäkerhetsverket följande uppgifter:

1) den driftansvariges och djurhållningsplatsens kontaktuppgifter,

2) de bearbetade produkter som används vid utfodring av djur på djurhållningsplatsen,

3) den anläggning inom mjölksektorn som levererar produkterna till djurhållningsplatsen,

4) de djurarter som utfodras med produkterna.

Sådana produkter som avses i kapitel II avsnitt 4 del II punkt 3 b ii) i bilaga X till genomförandeförordningen får endast användas för utfodring av svin. Innan produkterna börjar användas för utfodring ska den driftansvarige som ansvarar för djurhållningsplatsen meddela Livsmedelssäkerhetsverket de uppgifter som nämns i 2 mom. 1—3 punkten och som gäller användandet av produkterna i fråga.

En anläggning inom mjölksektorn som tar emot obehandlad mjölk, obehandlad vassla eller obehandlad grädde från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller från stater utanför Europeiska unionen får inte leverera produkterna i fråga för utfodring av djur, om produkterna är obearbetade eller om de har kommit i kontakt med obearbetade produkter.

En mjölkproduktionsenhet får överlåta råmjölk direkt till en annan djurhållare för utfodring av djur i enlighet med kapitel II avsnitt 4 del II punkt 4 i bilaga X till genomförandeförordningen.

Närmare bestämmelser om utsläppande på marknaden och användning av sådana produkter som avses i 1 mom. samt om användning av sådana produkter som avses i 3 mom. vid utfodring får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Krav för prover för forskning och diagnostik samt för varuprover och visningsobjekt

Bestämmelser om användning av biprodukter och därav framställda produkter för forskningsändamål och andra specifika ändamål och om villkoren för sådan användning finns i artikel 17.1 i förordningen om animaliska biprodukter.

Med avvikelse från 1 mom. ska tillstånd sökas hos kommunalveterinären inom användarens verksamhetsområde för användning av biprodukter i kategori 1 och därav framställda produkter. Tillstånd behövs dock inte för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Livsmedelssäkerhetsverket och till veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

13 §

Utsläppande på marknaden av obearbetad ull, obearbetat hår och obearbetat hästtagel

Obearbetad ull, obearbetat hår och obearbetat hästtagel får släppas ut på marknaden i Finland under förutsättning att produkterna kommer direkt från en gårdsbruksenhet, från en anläggning som godkänts eller registrerats i enlighet med förordningen om animaliska biprodukter eller från en anläggning som godkänts enligt livsmedelslagen.

14 §

Användning av kräftdjur och äggskal som gödselmedel eller råvara för gödselmedel

Bestämmelser om förutsättningarna för användning av de material som avses i artikel 14 h i förordningen om animaliska biprodukter som sådana som gödselmedel eller som råvara för gödselmedel får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Användning av vissa biprodukter vid ekologisk växtproduktion

Trots bestämmelserna i artiklarna 13 och 14 i förordningen om animaliska biprodukter får sådant kategori 3-material och sådant naturgödsel i kategori 2 som avses i artikel 16 f användas även vid ekologisk växtproduktion för framställning och spridning på mark av biodynamiska preparat.

16 §

Transport och användning av obearbetad naturgödsel

I enlighet med artikel 21.2 andra stycket i förordningen om animaliska biprodukter krävs inte handelsdokument eller hälsointyg vid transport av obearbetad naturgödsel mellan lantgårdar och användare i Finland. Sådan obearbetad naturgödsel som avses i artikel 13 f i den förordningen får användas för gödsling.

17 §

Förlängning av väntetiden för användning av gödslade vallväxter som foder

I artikel 11.1 c i förordningen om animaliska biprodukter bestäms om minimiväntetiden för att låta produktionsdjur beta på eller för att utfodra produktionsdjur med växter från gödslad mark. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det utfärdas bestämmelser om längre väntetid än den ovan avsedda minimiväntetiden för att förhindra att människor och djur utsätts för hälsofara.

18 §

Godkännande av komponenter som blandas i vissa organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner sådana komponenter som avses i kapitel II avsnitt 1 punkt 2 i bilaga XI till genomförandeförordningen som blandas i sådana organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel av animaliskt ursprung som sprids på mark i Finland för att förhindra att blandningen används för utfodring.

Det krävs dock inte att i 1 mom. avsedda komponenter blandas i gödselmedel och jordförbättringsmedel som förpackas i sorsäckar på högst 1 000 kg och som används till landskapsanpassning, grönområdesbyggande, trädgårdsodling eller köksträdgårdar.

19 §

Användning av mjölkprodukter som råvara i biogasanläggningar

Biogasanläggningar får som råvara använda mjölk, mjölkbaserade produkter, mjölkderivat, råmjölk och råmjölksprodukter i kategori 3 som inte genomgått pastörisering eller hygienisering. Dessutom får biogasanläggningar som avses i förordningen om animaliska biprodukter använda ovannämnda produkter i kategori 2 som obearbetade för att omvandla dem till biogas.

20 §

Vissa bearbetningsmetoder på biogas- och komposteringsanläggningar

Om en biogasanläggning omvandlar endast sådana biprodukter som avses i kapitel I avsnitt 1 punkt 2 a—f i bilaga V till genomförandeförordningen, är en sådan enhet för pastörisering eller hygienisering som avses i punkt 1 i det avsnittet inte obligatorisk.

Komposteringsanläggningar får använda andra komposteringsmetoder än den som krävs enligt kapitel 1 avsnitt 2 punkt 1 i bilaga V till genomförandeförordningen i enlighet med kraven i punkt 2 i det avsnittet.

Närmare bestämmelser om de metoder som avses i 2 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Alternativa metoder på biogas- och komposteringsanläggningar

Livsmedelssäkerhetsverket kan i enlighet med artikel 10.3 i genomförandeförordningen bevilja biogas- och komposteringsanläggningar tillstånd att använda alternativa parametrar för omvandling i enlighet med kapitel III avsnitt 2 i bilaga V till genomförandeförordningen, om nivån på bearbetningen har visats vara tillräcklig på basis av den plan som sökanden lämnat in och på basis av prover.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i enlighet med kapitel 1 avsnitt 2 c i bilaga XI bevilja driftansvariga tillstånd att använda andra bearbetningsmetoder är de som avses i det nämna ledet för bearbetning av guano från fladdermöss, bearbetad naturgödsel och produkter som framställts av bearbetad naturgödsel.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om det tillstånd som avses i 1 och 2 mom.

3 kap.

Bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter

22 §

Bortskaffande av biprodukter

Bestämmelser om insamling, transport och bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter finns i artiklarna 12—14 och 21 i förordningen om animaliska biprodukter. Bestämmelser om undantag i fråga om bortskaffande finns i detta kapitel.

23 §

Undantag i fråga om avlägsna områden

I avlägsna områden är bortskaffande genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats tillåtet i enlighet med artikel 19.1 b i förordningen om animaliska biprodukter i fråga om följande biprodukter som härstammar från samma avlägsna område:

1) hela kadaver av nötkreatur, får och getter, djurparksdjur, pälsdjur, fjäderfä samt svin,

2) sådana biprodukter i kategorierna 2 och 3 av nötkreatur, svin, får och getter samt fjäderfä som härstammar från slakterier som slaktar högst 20 djurenheter per vecka och högst 1 000 djurenheter per år eller från fjäderfäslakterier som slaktar högst 150 000 fåglar som fjäderfä per år, eller från styckningsanläggningar som

producerar högst 5 000 kg benfritt kött per vecka,

3) biprodukter i kategori 1, 2 eller 3 av sådana nötkreatur, svin samt får och getter som slaktats på lantgården för producentens egen livsmedelsanvändning.

Bortskaffande av sådant material som avses i artikel 10 punkt f och g i förordningen om animaliska biprodukter genom transport till en godkänd avstjälningsplats är tillåtet i avlägsna områden.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs det om indelningen av landet i avlägsna områden enligt djurart.

24 §

Bortskaffande i hela landet genom nedgrävning i marken eller genom transport till avstjälningsplats

I enlighet med artikel 19.1 b i förordningen om animaliska biprodukter är bortskaffande genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats av följande biprodukter och därav framställda produkter tillåtet:

1) hela kadaver av renar, biprodukter från slakt av ren och från renstyckningsanläggningar samt biprodukter av ren från tekniska anläggningar,

2) hela kadaver av alpacka och lama,

3) hela kadaver och delar av kadaver av vilda djur som misstänks vara smittade av någon sjukdom som kan överföras till människor eller djur,

4) biprodukter från slakt och styckningsanläggningar av frilevande och hägnat vilt, med undantag för hägnade vildsvin och bisonoxar, samt av hägnade hardjur,

5) biprodukter från slakt av häst och från häststyckningsanläggningar,

6) biprodukter av i artikel 3.9 i förordningen om animaliska biprodukter avsedda vattendjur från anläggningar för tillverkning av livsmedel,

7) hela döda vattendjur från vattenbruksanläggningar,

8) biprodukter från fjäderfä och hardjur som slaktats på lantgården, kadaver av hardjur samt

kadaver av fåglar som räknas som fjäderfä från djurhållningsplatser med under 100 fåglar,

9) dödfödd avkomma till nötkreatur, får och getter, svin, fjäderfä, pälsdjur samt djurparksdjur.

25 §

Bortskaffande av livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel, foder och sällskapsdjursfoder

Livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel och som har bearbetats i enlighet med artikel 2.1 m i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien, kasserat bearbetat foder samt bearbetat sällskapsdjursfoder i kategori 1 eller 3 som importerats från andra än medlemsländer eller som består av material som importerats från ett tredjeland får bortskaffas genom transport till en godkänd avstjälningsplats i enlighet med artikel 7 i genomförandeförordningen.

26 §

Bortskaffande av små mängder

I enlighet med kapitel IV första stycket i bilaga VI till genomförandeförordningen får den största mängd livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel per vecka som föreskrivs i det stycket transporteras från anläggningar inom livsmedelsbranschen eller detaljhandelsaffärer till en godkänd avstjälningsplats för bortskaffande.

27 §

Bortskaffande av vissa biprodukter på djurhållningsplatsen

Sådana mjölkprodukter som avses i artikel 13 f och artikel 14 l i förordningen om animaliska biprodukter får spridas på mark utan bearbetning, och sådana biprodukter i kategori 2 och 3 som uppkommer vid kirurgiska ingrepp på le-

vande djur eller i samband med att djur föds och som avses i artikel 16 h får bortskaffas på djurhållningsplatsen.

28 §

Bortskaffande av döda sällskapsdjur, hästdjur och bin

Döda sällskapsdjur och hästdjur får i enlighet med artikel 19.1 a i förordningen om animaliska biprodukter bortskaffas genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats.

Döda bin och biprodukter från biodling får i enlighet med artikel 19.1 f i förordningen om animaliska biprodukter bortskaffas genom nedgrävning i marken.

29 §

Förbud mot bortskaffande av biprodukter genom förbränning på öppen eld

Bortskaffande av biprodukter genom förbränning på öppen eld är förbjudet i hela landet.

30 §

Bortskaffande under exceptionella förhållanden

Regionförvaltningsverket kan bevilja tillstånd att bortskaffa sådant material som avses i artikel 19.1 c i förordningen om animaliska biprodukter genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats i områden där det är motiverat av klimatrelaterade skäl eller av skäl som följer av en naturkatastrof eller andra exceptionella förhållanden, eller om bortskaffande på annat sätt i praktiken inte är möjligt.

Regionförvaltningsverket kan i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 23 § i lagen om djursjukdomar och Livsmedelssäkerhetsverket i samband med ett beslut som fattas i enlighet med 26 § i den lagen, i enlighet med artikel 19.1 e i förordningen om animaliska biprodukter, vid utbrott av djursjukdom besluta om bortskaffande genom nedgrävning i marken eller,

med avvikelse från förbudet i 27 § i denna lag, genom förbränning på öppen eld, av annat än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i) i förordningen om animaliska biprodukter, om transport till närmaste bearbetningsanläggning skulle förorsaka fara för hälsan eller om kapaciteten i bearbetningsanläggningen har överskridits till följd av djursjukdomsepidemin.

31 §

Bokförings- och anmälningsskyldighet för den som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning

Bestämmelser om skyldigheten för driftansvariga som bortskaffar biprodukter genom nedgrävning att föra bok finns i kapitel IV avsnitt 6 i bilaga VIII till genomförandeförordningen. Bokföring krävs dock inte när det gäller nedgrävning av sällskapsdjur.

Vid sjukdomsfall ska en anmälan om nedgrävning av biprodukter göras till regionförvaltningsverket utan dröjsmål innan nedgrävningen sker.

4 kap.

Registrering och godkännande av driftansvariga och anläggningar

32 §

Registeransvarig

På register och handlingar tillämpas lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008), nedan *informationssystemslagen*, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Livsmedelssäkerhetsverket är registeransvarig. De övriga behöriga myndigheterna enligt denna lag ska använda, föra in och uppdatera registeruppgifterna i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter.

33 §

Registrering av driftansvariga och anläggningar samt godkännande av anläggningar

En driftansvarig ska i enlighet med artikel 23 i förordningen om animaliska biprodukter innan verksamheten inleds till den behöriga myndigheten skriftligen anmäla de anläggningar och verksamheter som ska registreras eller i enlighet med artikel 24 ansöka om godkännande på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

Till anmälan ska även följande uppgifter fogas:

1) den driftansvariges namn och adress samt övriga kontaktuppgifter för varje verksamhetsställe,

2) den driftansvariges företags- och organisationsnummer eller, om detta saknas, personbeteckning,

3) uppgift om verksamhetens art.

Den anmälningsskyldighet som avses i 1 mom. gäller dock inte

1) sådana driftansvariga som avses i artikel 20.4 i genomförandeförordningen,

2) driftansvariga som överlåter eller tar emot obearbetad eller bearbetad naturgödsel mellan lantgårdar, om det är möjligt att spåra att naturgödseln finns på lantgården,

3) driftansvariga som överlåter obearbetad naturgödsel till sådana producenter av gödselbrikat som har i miljöskyddslagen avsett miljö-tillstånd för verksamheten.

Livsmedelssäkerhetsverket ska upprätthålla en förteckning över godkända och registrerade anläggningar och driftansvariga i enlighet med artikel 47 i förordningen om animaliska biprodukter.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om innehållet i den anmälan och den ansökan som avses i 1 mom. och om anmälnings- och ansökningsförfarandet.

34 §

Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet

Livsmedelssäkerhetsverket ska registrera

- 1) foderblandningscentraler,
 - 2) driftansvariga och anläggningar som producerar organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel, när godkännande i enlighet med artikel 24.1 f i förordningen om animaliska biprodukter inte krävs,
 - 3) anläggningar som producerar produkter som avses i artikel 36 i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för anläggningar som producerar produkter som avses i bilaga XIII till genomförandeförordningen,
 - 4) transportföretag, med undantag för transportföretag som är registrerade i avfallshanteringsregistret, som transporterar biprodukter och därav framställda produkter till avstjälningsplatser, avfallsförbränningsanläggningar eller biogas- och komposteringsanläggningar,
 - 5) driftansvariga som ansvarar för insamlingsställen för sådant matavfall som avses i artikel 8 f i förordningen av animaliska biprodukter och som samlas in från transportmedel i internationell trafik,
 - 6) förmedlare som verkar enbart som återförsäljare och som inte i något skede förvarar biprodukter eller därav framställda produkter i sina utrymmen,
 - 7) driftansvariga som använder biprodukter eller därav framställda produkter för forskningsändamål,
 - 8) sådana driftansvariga som nämns i 11 § 2 och 3 mom.,
 - 9) sådana anläggningar som avses i artikel 23 i förordningen om animaliska biprodukter och som fungerar i samband med ett slakteri.
- Livsmedelssäkerhetsverket ska godkänna
- 1) sådana anläggningar som tillverkar sällskapsdjursfoder och som avses i artikel 24.1 e i förordningen om animaliska biprodukter,
 - 2) sådana bearbetningsanläggningar som avses i artikel 24.1 a i förordningen om animaliska biprodukter,
 - 3) sådana biogas- och komposteringsanläggningar som avses i artikel 24.1 g i förordningen

om animaliska biprodukter samt anläggningar som bearbetar naturgödsel,

4) sådana anläggningar som tillverkar organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel och som avses i artikel 24.1 f i förordningen om animaliska biprodukter,

5) sådana lagringsanläggningar som avses i artikel 24.1 j punkt iv i förordningen om animaliska biprodukter,

6) sådana enheter för hygienisering som avses i kapitel II i) i bilaga IX till genomförandeförordningen,

7) sådana anläggningar som avses i artikel 24 i förordningen om animaliska biprodukter och som fungerar i samband med ett slakteri.

35 §

Kommunalveterinärens behörighet

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde registrera

1) uppsamlingscentraler, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,

2) fodercentraler på gård,

3) driftansvariga som använder biprodukter för utfodring av djurparksdjur, av maskar och fluglarver som används som fiskagn samt av kräldjur och rovfåglar som inte hålls i djurpark,

4) driftansvariga som ansvarar för platser för utfodring av vilda djur med kadaver,

5) anläggningar som producerar och bearbetar produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,

6) anläggningar som lagrar framställda produkter för tekniska ändamål, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri.

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde godkänna

1) sådana lagringsanläggningar som avses i artikel 24.1 j i) och ii) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri,

2) sådana anläggningar som avses i artikel 24.1 h och i) i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för sådana som fungerar i samband med ett slakteri och sådana enhe-

ter för hygienisering som avses i kapitel II i) i bilaga IX till genomförandeförordningen,

3) anläggningar som bränner biprodukter och därav framställda produkter i enlighet med artikel 24.1 b, c och d i förordningen om animaliska biprodukter.

36 §

Anmälan om förändringar

En driftansvarig ska utan dröjsmål skriftligen meddela den behöriga myndigheten om sådana förändringar i verksamheten som kan påverka uppfyllandet av kraven för registreringen eller godkännandet av den driftansvarige eller av anläggningen samt om att verksamheten upphört.

37 §

Övriga uppgifter i registret

Utöver det som i 33—36 § bestäms om de driftansvariga och de anläggningar som ska föras in i registret och som godkänts, ska följande uppgifter föras in i registret:

1) uppgifter om de inspektioner som tillsynsmyndigheten genomfört och om resultaten av dem samt övriga uppgifter som behövs vid tillsynen,

2) uppgifter om brott mot denna lag och mot bestämmelser, föreskrifter och förbud som utfärdats med stöd av den och om de påföljder som tillsynsmyndigheten har bestämt,

3) övriga uppgifter som behövs för behandlingen av och statistikföringen över godkännande- och registreringsärenden och som inte innehåller sådana uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

38 §

Avförande av uppgifter

Med avvikelse från vad som i 12 § i informationssystemslagen bestäms om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, avförs uppgifterna ur registret tre år efter det att den driftansvarige har

meddelat den behöriga myndigheten om att verksamheten upphört eller efter det att godkännandet har återkallats.

5 kap.

Utövande av verksamhet

39 §

Driftansvarigas skyldigheter

Bestämmelser om driftansvarigas skyldigheter finns i artiklarna 4 och 21—29 i förordningen om animaliska biprodukter.

40 §

Identifieringsuppgifter vid transport av biprodukter

Bestämmelser om färgkodning av förpackningar, behållare och fordon som används för transport av biprodukter och därav framställda produkter samt om märkning av produkter får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med kapitel II punkterna 3 och 4 i bilaga VIII till genomförandeförordningen.

41 §

Driftansvarigas anmälningskyldighet

Driftansvariga ska på begäran till Livsmedelssäkerhetsverket anmäla uppgifter om de biprodukter och därav framställda produkter som de tagit emot, använt och överlåtit.

Om en driftansvarig har orsak att misstänka att en biprodukt eller därav framställd produkt, som den driftansvarige har släppt ut på marknaden eller använt, kan medföra fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön, ska den driftansvarige omedelbart informera tillsynsmyndigheten om detta.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska anmälas i enlighet med 1 mom. och om anmälningsförfarandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 kap.

Tillsynsmyndigheterna och deras uppgifter

42 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet ska styra verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen, samt utöva tillsyn över efterlevnaden av dessa.

43 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket ska planera, styra och utveckla tillsynen nationellt samt utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen, samt dessutom

1) utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som verket har godkänt och registrerat samt över de laboratorier som verket har godkänt,

2) svara för de uppgifter som i förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen föreskrivs för den behöriga myndigheten, om inte uppgiften enligt denna lag överförs på en annan myndighet.

44 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde styra och utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets tillsynsplan samt utvärdera ordnandet och verkställandet av kommunernas biprodukttillsyn.

45 §

Kommunalveterinären

Kommunalveterinären ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt av förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen, samt dessutom

1) utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som veterinären har godkänt och registrerat,

2) vid sidan av Livsmedelssäkerhetsverket utöva tillsyn över de driftansvariga och de anläggningar inom biproduktsbranschen som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt och registrerat, med undantag för anläggningar som finns i anslutning till slakterier och över vilka tillsynen i sin helhet hör till Livsmedelssäkerhetsverket,

3) inspektera de övriga platser inom sitt verksamhetsområde där biprodukter och därav framställda produkter samlas in, transporteras, hantearas, omvandlas, bearbetas, lagras, släpps ut på marknaden, distribueras, används eller bortskaffas.

Dessutom ska kommunalveterinären på den driftansvariges begäran utfärda ett hälsointyg för obearbetad naturgödsel i enlighet med kapitel I avsnitt 1 punkt 3 i bilaga XI till genomförandeförordningen.

46 §

Tillsynsmyndigheter för livsmedelslokaler

Till den del förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen gäller livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs är de tillsynsmyndigheter som nämns i livsmedelslagen behöriga myndigheter. Dessutom utövar Livsmedelssäkerhetsverket, på det sätt som föreskrivs i foderlagen, tillsyn över anläggningar inom mjölksektorn som överlåter biprodukter och därav framställda produkter för utfodring av djur.

47 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket kan för tillsynen över biprodukter och därav framställda produkter anlita inspektörer som verket skriftligen bemyndigat för uppgiften. En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets överinseende. En inspektör ska ha för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap om biprodukter och därav framställda produkter eller annan yrkeskunskap som behövs för tillsyn över efterlevnaden av lagen.

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp det skriftliga bemyndigandet.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar att iaktta de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket ställt upp eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

48 §

Handräckning av regionförvaltningsverket och kommunalveterinären

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att vid behov få handräckning av kommunalveterinären och regionförvaltningsverket inom deras verksamhetsområde för att sköta den tillsyn som enligt 43 § hör till Livsmedelssäkerhetsverket, när detta i enskilda fall är ändamålsenligt med beaktande av uppgiftens karaktär och omfattning.

7 kap.

Tillsyn

49 §

Tillsynsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska göra upp en årlig riskbaserad riksomfattande tillsynsplan för att ordna biproduktstillsynen. I planen ska anges grunderna för riskbedömningen av de olika tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Närmare bestämmelser om tillsynsplanerna och innehållet i dem samt om genomförandet av tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

50 §

Inspektionsrätt och rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten och de auktoriserade inspektörerna har rätt att för tillsynsändamål genomföra de åtgärder som föreskrivs i denna lag, i förordningen om animaliska biprodukter och i genomförandeförordningen, att få tillträde till platser där biprodukter och därav framställda produkter samt handlingar som rör dessa hantearas, används eller förvaras, att inspektera transportmedel och den driftansvariges bokföring samt att avgiftsfritt ta behövliga prover av biprodukter och därav framställda produkter. Vid inspektionen kan även en representant för en annan myndighet vara närvarande.

Inspektioner i lokaler och utrymmen som används för boende av permanent natur får endast utföras av myndigheter. I sådana lokaler och utrymmen får en inspektion utföras endast om inspektionsbefogenheten grundar sig på Europeiska unionens lagstiftning eller om inspektionen är nödvändig för att utreda omständigheter som är föremål för inspektionen och det finns grundad anledning att misstänka att någon har gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt 44 kap. 4 a § i strafflagen (39/1889) och inspektionen är nödvändig för utredning av brott.

Tillsynsmyndigheten och de auktoriserade inspektörerna har rätt att av en driftansvarig få de uppgifter och handlingar som behövs för den inspektion och tillsyn som det föreskrivs om i denna lag och i förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen. En driftansvarig ska på begäran lämna tillsynsmyndigheten och de auktoriserade inspektörerna alla uppgifter som behövs för inspektionen och tillsynen.

Bestämmelserna i 1—3 mom. om finländska myndigheters inspektionsrätt och rätt att få uppgifter gäller också Europeiska unionens inspektörer. Tillsynsmyndigheten ska vid dessa inspektioner samarbeta med Europeiska unionens inspektörer.

Bestämmelser om inspektions- och tillsynsförfarandet finns i artiklarna 3—10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (*kontrollförordningen*). Närmare bestämmelser om förfarandet vid inspektion och tillsyn samt om provtagning och undersökning får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

51 §

Handräckning av polisen

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

52 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Bestämmelser om sekretessplikten i fråga om uppgifter som erhållits vid tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt i artikel 7 i kontrollförordningen. Uppgifter som vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller utförandet av en uppgift som hänför sig till tillsynen erhållits om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomis-

ka ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter eller om en enskilds personliga förhållanden får trots sekretessplikten lämnas ut till

1) statliga och kommunala myndigheter för uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,

3) utländska organ och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

8 kap.

Laboratorier

53 §

Nationella referenslaboratorier

Jord- och skogsbruksministeriet utser de nationella referenslaboratorierna och fastställer deras uppgifter. Bestämmelser om de krav som ställs på nationella referenslaboratorier och om laboratoriernas uppgifter finns i artikel 33 i kontrollförordningen.

54 §

Godkända laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner på ansökan laboratorier som undersöker myndighetsprover och bearbetningsanläggningars samt biogas- och komposteringsanläggningars laboratorier för egenkontroll. Ett laboratorium kan också ha en mobil verksamhetsenhet.

Laboratorier som undersöker myndighetsprover ska uppfylla kraven i artikel 12.2 i kontrollförordningen.

En bearbetningsanläggnings laboratorium för egenkontroll ska uppfylla kraven i kapitel I avsnitt 1 punkt 5 i bilaga IV till genomförandeförordningen och en biogas- och komposteringsanläggnings laboratorium för egenkontroll kraven i kapitel I och II i bilaga V till genomförandeförordningen.

Om ett laboratorium inte uppfyller de krav som avses i denna paragraf men bristerna inte äventyrar undersökningarnas tillförlitlighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket godkänna laboratoriet för en viss tid. Laboratoriet ska inom utsatt tid avhjälpa bristerna och ansöka om slutligt godkännande.

I fråga om ett godkänt laboratoriums verksamhet kan det, för att förebygga faror för människors eller djurs hälsa eller för naturen, ställas krav och fastställas begränsningar och andra villkor.

Närmare bestämmelser om standarder för godkända laboratorier och för behörigheten hos de organ som utvärderar laboratorierna, om krav på laboratoriernas kvalitetssystem och om andra krav för godkännande av laboratorier får utfärdas genom förordning av statsrådet.

55 §

Undersökning av prover

De prover som tillsynsmyndigheten tagit eller låtit ta för den tillsyn som avses i denna lag ska undersökas i ett laboratorium som godkänts för undersökning av myndighetsprover eller i ett nationellt referenslaboratorium.

De prover inom ramen för egenkontrollen som tas i enlighet med anläggningens plan för egenkontroll och som krävs enligt förordningen om animaliska biprodukter ska undersökas i ett godkänt laboratorium för egenkontroll, i ett laboratorium som godkänts för undersökning av myndighetsprover eller i ett nationellt referenslaboratorium.

56 §

Godkända laboratoriers anmälningsskyldighet

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på att biprodukter eller därav framställda produkter strider mot bestämmelserna. Ett godkänt laboratorium ska också anmäla undersökningar som rör uppföljning av och tillsyn över sjukdomar och smittor som möjligen

direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor och resultaten av dessa undersökningar till Livsmedelssäkerhetsverket samt sända proverna och de mikrobstammar som isolerats i undersökningarna till ett nationellt referenslaboratorium.

Ett godkänt laboratorium ska på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran lämna ett sammandrag av undersökningarna och undersökningsresultaten enligt 55 §. Sammandragen får inte innehålla personuppgifter eller identifikationsuppgifter om tillsynsobjekten.

Ett godkänt laboratorium ska utan dröjsmål meddela Livsmedelssäkerhetsverket om det sker väsentliga förändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnandet av meddelanden och sammandrag utfärdas genom förordning av statsrådet.

57 §

Nationella referenslaboratoriernas anmälningsskyldighet

Ett nationellt referenslaboratorium ska på begäran lämna de uppgifter till Livsmedelssäkerhetsverket och Institutet för hälsa och välfärd som de behöver för epidemiologisk uppföljning samt till Livsmedelssäkerhetsverket dessutom de uppgifter om de i 56 § 1 mom. avsedda prover och mikrobstammar som verket behöver för att styra tillsynen. De uppgifter som lämnas till Institutet för hälsa och välfärd får inte innehålla identifikationsuppgifter om tillsynsobjekten.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnandet av meddelanden får utfärdas genom förordning av statsrådet.

58 §

Tillsyn och register över laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket ska utöva tillsyn över de godkända laboratorierna och vid behov bedöma om ett laboratorium uppfyller de krav som ställs på laboratoriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ska föra ett register över godkända laboratorier. I registret ska föras in laboratoriets kontaktuppgifter och kompetensområde, namnet på den person som ansvarar för undersökningarna, uppgifter om de tillsynsåtgärder som genomförts samt uppgifterna enligt 56 § 3 mom. om förändringar i verksamheten.

9 kap.

Avgifter och arvoden

59 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheters prestationer

Bestämmelser om de avgifter som tas ut till staten för statliga myndigheters prestationer finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Också för auktoriserade inspektörers prestationer tas det ut en avgift med iakttagande av den lagen.

Regionförvaltningsverket påför och tar ut avgifter till staten för kommunalveterinärernas prestationer enligt denna lag. Bestämmelser om storleken på de avgifter som tas ut för kommunalveterinärernas prestationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet med iakttagande av vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten föreskrivs om de allmänna grunderna för när statliga myndigheters prestationer ska vara avgiftsbelagda och för avgifternas storlek samt om övriga grunder för avgifterna. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas även bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid fakturering av kommunalveterinärernas prestationer.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra tillsynsåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad av bestämmelserna finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

60 §

Arvoden och ersättningar som betalas till auktoriserade inspektörer

Livsmedelssäkerhetsverket ska betala arvoden för inspektioner, provtagningar och övriga åtgärder som utförts av auktoriserade inspektörer i enlighet med denna lag och ersätta dem för kostnaderna.

61 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

I 23 § i veterinärvårdslagen föreskrivs det om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag hör till kommunalveterinären.

62 §

Vissa avgifter som tas ut till kommunen

För kommunens i 46 § avsedda tillsyn över livsmedelslokaler och den verksamhet som där bedrivs tas avgifter ut på det sätt som föreskrivs i livsmedelslagen.

10 kap.

Administrativa tvångsmedel

63 §

Föreläggande

Tillsynsmyndigheten kan ålägga den som bryter mot denna lag, bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen att omedelbart eller inom en tid som är tillräckligt lång med avseende på ärendets natur fullgöra sin skyldighet.

64 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda insamling, transport, hantering, behandling, omvandling, bearbetning, lagring, utsläppande på marknaden, distribution och användning av en biprodukt eller en därav framställd produkt, om biprodukten eller den därav framställda produkten inte uppfyller de krav som ställs i eller med stöd av denna lag eller i förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen.

Tillsynsmyndigheten kan även förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen att fortsätta med eller upprepa det förfarande eller den verksamhet som strider mot bestämmelserna.

Tillsynsmyndigheten kan meddela det förbud som avses i 1 mom. som interimistiskt medan ärendet utreds, om det är nödvändigt med tanke på människors eller djurs hälsa eller miljön. Ett interimistiskt förbud är i kraft till dess att tillsynsmyndigheten fattar ett slutligt avgörande i ärendet.

65 §

Avbrytande av verksamheten

Om det är uppenbart att en biprodukt eller en därav framställd produkt utgör en fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön och om faran är omedelbar och inte kan förhindras på något annat sätt, har tillsynsmyndigheten rätt att vid behov genast avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att avvärja faran.

Om det i ärendet inte har utfärdats ett sådant beslut som avses i 63 och 64 §, ska ärendet avgöras så fort som möjligt efter det att verksamheten har avbrutits.

66 §

Återkallande av godkännanden samt förbud mot verksamhet

Beslut om tillfälligt eller slutgiltigt återkallande av godkännanden i enlighet med artikel 46 i förordningen om animaliska biprodukter ska fattas av den behöriga myndighet som har godkänt anläggningen, och beslut om förbud mot verksamhet ska fattas av den behöriga myndighet som har registrerat eller godkänt den driftansvarige eller anläggningen.

67 §

Förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbaka-dragande från marknaden eller återsändande av en biprodukt

Om tillsynsmyndigheten med stöd av 64 § har utfärdat ett förbud, kan den besluta att produkterna på den driftansvariges bekostnad och på det sätt som tillsynsmyndigheten godkänner ska bearbetas på nytt, användas för ett annat ändamål, bortskaffas, dras tillbaka från marknaden eller återsändas till avgångslandet. Beslutet kan förenas med förelägganden om förfarandet vid verkställandet.

68 §

Återkallande av tillstånd

Om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot tillståndsvillkoren, kan Livsmedels-säkerhetsverket återkalla ett tillstånd som avses i 21 § 1 och 2 mom., regionförvaltningsverket ett tillstånd som avses i 30 § 1 mom. och kommunalveterinären ett tillstånd som avses i 8 § och 12 § 2 mom., om tillståndshavaren inte har hjälpt bristerna inom utsatt tid.

69 §

Återkallande av godkännande av laboratorium

Om ett laboratorium inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande enligt 54 § eller

om det annars förekommer allvarliga brister i dess verksamhet, ska Livsmedelssäkerhetsverket återkalla det godkännande som det beviljat, om laboratoriet inte har avhjälpt bristerna inom utsatt tid.

Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla godkännandet av ett laboratorium också för den tid som den behandling av ett ärende som avses i 1 mom. kräver, om bristen i laboratoriets verksamhet är sådan att den kan äventyra undersökningsresultatens tillförlitlighet.

70 §

Vite och hot om tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena ett föreläggande som avses i 63 §, ett förbud som avses i 64 § eller ett föreläggande om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som avses i 67 § med vite eller med hot om att det som försumats utförs på den försumliges bekostnad.

71 §

Överföring av beslutanderätt i vissa fall

Regionförvaltningsverket kan inom sitt verksamhetsområde besluta om användning av sådana administrativa tvångsmedel som avses i 63—65 och 67 § och som gäller ett område större än en kommun.

Livsmedelssäkerhetsverket kan fatta beslut om användningen av administrativa tvångsmedel också inom området för en enda kommun, om verket med grundad anledning bedömer att de åtgärder som kommunalveterinären vidtagit är otillräckliga.

En myndighet som fattat ett beslut med stöd av 1 och 2 mom. ska utan dröjsmål meddela kommunerna i fråga om beslutet.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

72 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) samlar in, transporterar, hanterar, behandlar, omvandlar, bearbetar, lagrar, släpper ut på marknaden, distribuerar, använder eller bortskaffar biprodukter och därav framställda produkter i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller i strid med kraven i förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen,

2) försummar bokföringsskyldigheten enligt 31 § 1 mom. eller anmälningsskyldigheten enligt 31 § 2 mom.,

3) försummar den anmälningsskyldighet eller ansökan om godkännande som avses i 33 §,

4) bryter mot ett föreläggande om fullgörande av skyldighet som meddelats med stöd av 63 §, ett förbud som utfärdats med stöd av 64 § eller ett beslut om avbrytande som utfärdats med stöd av 65 §,

5) fortsätter sin verksamhet trots att godkännandet eller registreringen med stöd av 66 § och artikel 46 i förordningen om animaliska biprodukter tillfälligt eller slutgiltigt återkallats eller verksamheten förbjudits, eller

6) bryter mot ett beslut om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som fattats med stöd av 67 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot biproduktslagen* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för orsakande av risk för spridning av en djursjukdom finns i 44 kap. 4 a § i strafflagen.

Tillsynsmyndigheten behöver inte till en förundersökningsmyndighet anmäla en förseelse som i sin helhet kan anses som ringa.

73 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den vars domkrets beslutet huvudsakligen hänför sig till på basis av antingen områdets läge eller den driftansvariges hemort.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i ärenden som gäller sådana beslut som avses i 10 kap. får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i andra ärenden får sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I beslut som fattas med stöd av denna lag och förordningen om animaliska biprodukter och genomförandeförordningen kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte fullföljdsmyndigheten bestämmer något annat.

74 §

Användning av databasen Traces vid transport mellan medlemsstater

I artikel 48.3 i förordningen om animaliska biprodukter finns bestämmelser om användningen av databasen Traces vid utsläppande av biprodukter och därav framställda produkter på marknaden mellan medlemsstater. Vid transport mellan medlemsstater av sådana biprodukter i kategori 3 och därav framställda produkter som används för utfodring av djur eller som gödselmedel och jordförbättringsmedel ska den driftansvarige dessutom skapa ett handelsdokument i databasen Traces så som produktspecifikt när-

mare bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om handelsdokument och officiella hälsointyg för biprodukter och därav framställda produkter som levereras till Finland har sänts via databasen Traces och om tillsynsmyndigheten för den anläggning som tar emot biprodukterna har utfört en inspektion, ska uppgifter om inspektionen föras in i databasen.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om användningen av databasen Traces vid skapande av handelsdokument och intyg.

12 kap.

Ikraftträdande

75 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

76 §

Övergångsbestämmelser

Driftansvariga som innan denna lag träder i kraft har godkänts eller registrerats på det sätt som avses i artikel 23 eller 24 i förordningen om animaliska biprodukter, anses med stöd av 34 eller 35 § vara godkända eller registrerade driftansvariga eller anläggningar utan separat ansökan eller anmälan, och på dem tillämpas bestämmelserna i denna lag. Laboratorier som har godkänts innan denna lag träder i kraft och som när denna lag träder i kraft verkar i enlighet med gällande beslut som utfärdats med stöd av övergångsbestämmelserna i 119 § i lagen om djursjukdomar samt biogas- och komposteringsanläggningars laboratorier för egenkontroll som godkänts med stöd av lagen om gödselproduktion får utan separat godkännande fortsätta sin verksamhet i enlighet med besluten.

Lag

om ändring av 44 kap. 4 a § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) 44 kap. 4 a §, sådan den lyder i lag 442/2013, som följer:

44 kap.

Om brott som äventyrar andras hälsa och säkerhet

4 a §

Orsakande av risk för spridning av en djursjukdom

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i strid med lagen om djursjukdomar (441/2013) eller lagen om animaliska biprodukter (/) eller en bestämmelse eller föreskrift som utfärdats med stöd av dem

1) importerar eller exporterar, förflyttar, hanterar, innehar eller överlåter djur, embryon eller

könsceller av djur, andra djurprodukter eller andra föremål eller ämnen, eller

2) underlåter att iaktta ett förbud eller en begränsning som meddelats för att förhindra spridning av en djursjukdom,

så att gärningen är ägnad att orsaka fara för någon annans liv eller hälsa eller allvarlig fara för djurs hälsa ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *orsakande av risk för spridning av en djursjukdom* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 2 § i veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i veterinärvårdslagen (765/2009) 2 § 2 mom., sådant det lyder i lag 198/2013, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om tillsyn som hör till tillämpningsområdet för denna lag finns dessutom i livsmedelslagen (23/2006), lagen om djursjukdomar (441/2013), lagen om animaliska bipro-

dukter (/), djurskyddslagen (247/1996), lagen om transport av djur (1429/2006), lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014) och lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om gödsel-fabrikat

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om gödsel-fabrikat (539/2006) 2 § 3 mom.,
ändras 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 8 § 3 mom., 11 § 1 mom., 12 § 3 mom., 13 § 2 mom., 14 § 1, 3 och 4 mom., 16 och 17 §, 19 § 1 mom., 20 §, 21 § 2 mom., 25, 28 och 32 §, 33 § 1 mom., 38 § och 40 § 1 mom.,
 av dem 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 543/2014 samt 17 § och 19 § 1 mom. sådana de lyder i lag 913/2014, som följer:

3 §

Förhållande till vissa författningar

Bestämmelser om krav på råvaror till gödsel-fabrikat och krav på biprodukter som används som gödsel-fabrikat som sådana samt om krav på bearbetning, användning och bortskaffande av dem finns dessutom i hälsoskyddslagen (763/1994), miljöskyddslagen (527/2014), avfallslagen (646/2011) och marktäktslagen (555/1981) samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall. Bestämmelser om krav på gödsel-fabrikat av vegetabiliskt ursprung och råvaror till sådana finns dessutom i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003). Bestämmelser om krav på gödsel-fabrikat av animaliskt ursprung och råvaror till sådana finns dessutom i lagen om djursjukdomar (441/2013) samt i lagen om animaliska biprodukter (/) och bestämmelser om krav i fråga om import finns i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996).

5 §

Allmänna krav

Gödsel-fabrikat ska vara homogena, säkra och lämpliga för sitt ändamål och de ska uppfylla kraven i gödselmedelsförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Gödsel-fabrikat får inte innehålla sådana mängder skadliga ämnen, produkter eller organismer att användning i enlighet med bruksan-

visningen kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller säkerhet, växters sundhet eller miljön. Råvaror till gödsel-fabrikat ska vara säkra och sådana att de gödsel-fabrikat som tillverkas av dem uppfyller kvalitetskraven.

8 §

Märknings- och förpackningskrav

Bestämmelser om kraven på märkning och förpackning av gödsel-fabrikat finns dessutom i gödselmedelsförordningen. Fosfor-, kalium-, kalcium-, natrium-, magnesium- och svavelhaltarna i EG-gödselmedel som släpps ut på marknaden ska i varudeklarationen redovisas i grundämnesform, men de kan dessutom redovisas i oxidform på det sätt som avses i artikel 6 i gödselmedelsförordningen.

11 §

Anmälningsskyldighet

En verksamhetsutövare ska göra en skriftlig anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om sin verksamhet, väsentliga förändringar i verksamheten och nedläggning av verksamheten. Anmälan ska göras innan verksamheten inleds och till den ska fogas en beskrivning av hur verksamheten är organiserad. Anmälningsskyldigheten gäller emellertid inte verksamhetsutövare som bedriver enbart parti- eller detaljhandelsverksamhet eller enbart lagrar, transporterar eller an-

vänder gödsselfabrikat eller råvaror till sådana, om inte gödselmedelsförordningens bestämmelser förutsätter anmälan. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den ska göras utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Skyldighet att föra register

Skyldigheten att föra register gäller inte verksamhetsutövare som enbart bedriver parti- eller detaljhandelsverksamhet eller enbart lagrar, transporterar eller använder gödsselfabrikat, om det inte i gödselmedelsförordningens bestämmelser förutsätts att ett register förs.

13 §

Skyldighet att ha egenkontroll

Skyldigheten att ha egenkontroll gäller inte en verksamhetsutövare som enbart transporterar eller använder gödsselfabrikat eller råvaror till sådana, om detta inte förutsätts i gödselmedelsförordningen. En skriftlig plan för egenkontrollen ska utarbetas och sändas till Livsmedelssäkerhetsverket. Verksamhetsutövaren ska se till att de arbetstagare som deltar i tillverkningen och bearbetningen är medvetna om egenkontrollen.

14 §

Godkända anläggningar

En verksamhetsutövare som tillverkar, tekniskt bearbetar eller lagrar andra än animaliska organiska gödsselfabrikat eller råvaror till sådana ska vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket när verksamheten inleds (*godkänd anläggning*). Till en ansökan om godkännande ska följande uppgifter:

1) en utredning om den nya anläggningen och dess verksamhet,

2) en utredning om de råvaror som används och om slutprodukterna samt om var de används,

3) anläggningens skriftliga plan för egenkontroll,

4) den tidpunkt då anläggningen eller ändringen av den ska tas i bruk,

5) miljötillståndet eller ansökan om det,

6) sökandens kontaktuppgifter.

Anläggningen ska godkännas, om verksamheten, konstruktionerna och utrustningen uppfyller kraven i denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Godkännande kan beviljas för viss tid. För en godkänd anläggning kan uppställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller dess verksamhet, om verksamheten kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller säkerhet, växters sundhet eller miljön. Godkända anläggningar ska tilldelas registernummer.

Bestämmelser om godkännande av anläggningar som tillverkar och bearbetar gödsselfabrikat av organiskt animaliskt ursprung finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002.

16 §

Allmän styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen och övervakningen av verkställigheten av gödselmedelsförordningen och denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriets uppgifter.

17 §

Tillsynsmyndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för verkställigheten av gödselmedelsförordningen och denna lag samt för tillsynen över att gödselmedelsförordningen samt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med

stöd av den iakttas samt för organiseringen av tillsynen. Livsmedelssäkerhetsverket anlitar närings-, trafik- och miljöcentralerna vid tillsynen. Förutom Livsmedelssäkerhetsverket övervakar Tullen importen och exporten av gödselbrikat.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som utövas av Tullen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

19 §

Godkända laboratorier

Laboratoriet vid Livsmedelssäkerhetsverket fungerar som officiellt laboratorium enligt gödselmedelsförordningen och denna lag för analyser som hänför sig till tillsynen över gödselbrikat. Analyser som hänför sig till tillsynen över gödselbrikat kan också utföras i något annat laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket har godkänt. Andra laboratorier ska godkännas, om de är kompetenta att utföra ovannämnda analyser enligt Europeiska unionens lagstiftning eller, om någon EU-lagstiftning inte finns, med internationellt godkända standardmetoder eller, om även sådana saknas, med lika beprövade validerade metoder som är avsedda för analys och provtagning av gödselbrikat. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de handlingar som ska fogas till ansökan och som visar att förutsättningarna föreligger.

20 §

Allmänna principer för tillsynen

Gödselbrikat och råvaror till sådana ska övervakas objektivt och regelbundet. Övervakningen ska effektiviseras, om det kan misstänkas att ett gödselbrikat eller råvaran till det eller verksamhetsutövarens verksamhet inte uppfyller de krav som föreskrivs i gödselmedelsförordningen eller denna lag eller med stöd av den. Tillsynsätgårderna ska vara ändamålsenliga och

på ett lämpligt sätt omfatta alla faser av tillverkningen, utsläppandet på marknaden, marknadsföringen, transporten, lagringen, användningen och bearbetningen av gödselbrikat och råvarorna till sådana.

Tillsynsmyndigheten ska vid behov ge verksamhetsutövarna behövliga anvisningar och uppmaningar angående efterlevnaden av de krav som ställts med stöd av gödselmedelsförordningen eller denna lag. Närmare bestämmelser om tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Förhandsanmälningar

— — — — —
Ett parti gödselbrikat eller råvaror till sådana som ska föras in till Finland kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under Tullens uppsikt på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills tillsynsmyndigheten har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i gödselmedelsförordningen och denna lag och med stöd av denna lag uppfylls.

25 §

Rätt att få upplysningar

Tillsynsmyndigheten samt de auktoriserade inspektörerna har rätt att av verksamhetsutövaren få de uppgifter och handlingar som behövs för inspektioner eller tillsyn enligt gödselmedelsförordningen eller denna lag.

28 §

Handräckning

Tillsynsmyndigheten har rätt att av gränsbevakningsväsendet samt polismyndigheterna och räddningsmyndigheterna få handräckning vid utförandet av uppgifter enligt gödselmedelsförordningen eller denna lag och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

32 §

Förordnande

Om en verksamhetsutövare inte iakttar gödselmedelsförordningen eller denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag och bristerna inte uppfyller kraven för utfärdande av förbud enligt 33 §, kan tillsynsmyndigheten bestämma att verksamhetsutövaren ska fullgöra sin skyldighet inom en med hänsyn till sakens natur tillräcklig tid.

33 §

Förbud

Livsmedelssäkerhetsverket kan förbjuda att ett gödselmedelsfabrikat eller råvaran till det

1) tillverkas, om den tillverknings- eller förvaringslokal som används vid tillverkningen, tillverkningsmetoden eller tillverkningsutrustningen eller tillverkarens metod för egenkontroll eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på den i denna lag eller med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen,

2) bearbetas, om den bearbetnings- eller förvaringslokal, den bearbetningsmetod eller den bearbetningsutrustning som används eller verksamhetsutövarens metod för egenkontroll eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på den i denna lag eller med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen,

3) släpps ut på marknaden eller används, om gödselmedelsfabrikatet, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen eller om gödselmedelsfabrikatet används i strid med bruksanvisningarna,

4) transporteras eller lagras, om transportmaterielen eller lagerlokalerna inte uppfyller de

krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen,

5) importeras eller exporteras, om verket vid en inspektion upptäcker att gödselmedelsfabrikatet inte uppfyller de kvalitetskrav som föreskrivs i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen,

6) släpps ut på marknaden, om explosions- eller brandfarliga gödselmedelsfabrikat inte har genomgått detonationssäkerhetsprov i enlighet med de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den eller i gödselmedelsförordningen.

38 §

Avgifter

För myndighetsprestationer enligt gödselmedelsförordningen eller denna lag tas avgifter ut till staten enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

40 §

Skadeståndsskyldighet

Den som tillverkat, låtit tillverka eller importerat gödselmedelsfabrikat ska ersätta skador som åsamkas köparen av att ett gödselmedelsfabrikat i yrkesmässig användning inte uppfyller kraven i gödselmedelsförordningen och i denna lag samt i författningar som utfärdats med stöd av den eller genom att gödselmedelsfabrikatet avviker från uppgifterna i varudeklarationen mer än vad som är tillåtet enligt de nämnda författningarna. Ersättning ska betalas även om skadan inte orsakats uppsåtligen eller av vårdslöshet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om upphävande av de bestämmelser i den upphävda lagen om djursjukdomar som förblivit i kraft

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	lyder i lag 303/2006, vilka förblivit i kraft med stöd av lagen om djursjukdomar (441/2013).
Genom denna lag upphävs i den upphävda lagen om djursjukdomar (55/1980) det inledande stycket och 9 punkten i 12 § 1 mom. samt 12 § 2—4 mom., 12 f § och 15 § 5 mom., sådana de	
2 §	Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 11 mars 2015